

Verdienstelijk in recht

© Copyright MERITIUS® Gent

In dit nummer

VZW's moeten nagaan of zij onder RPB of Ven.B. vallen.....1

Op klantenlijst van fraudeur staan, is op zich geen fraude.....1

Ledenbijdrage van VZW-leden onderworpen aan BTW ?2

Tweemaal over R/C !..... 3

Legaliteitsprincipe primeert op rechtmatig vertrouwen3

Maar soms haalt het rechtmatig vertrouwen het wel !. 4

Gezellig etentje met de controleur is fiscaal aftrekbaar..... 4

VZW's moeten nagaan of zij onder RPB of Ven.B. vallen

Een foutieve "keuze" van het belastingstelsel waaraan men onderworpen is, kan tot nare gevolgen leiden. In de casus die aan het Hof van Beroep van Antwerpen werd voorgelegd had de VZW een aangifte ingediend in de rechtspersonenbelasting (RPB) daar waar de fiscus meende dat de betrokken VZW aan de vennootschapsbelasting (Ven.B.) was onderworpen.

Het Hof zet uiteen dat, om aan de Ven.B. te worden onderworpen, het niet vereist is dat de rechtspersoon een onderneming exploiteert én zich bezighoudt met verrichtingen van winstgevendende aard. Het volstaat daarentegen dat één van beide gevallen zich voordoet. Het zich bezighouden met verrichtingen van winstgevendende aard dekt bovendien niet alleen het zich bezighouden met bezigheden met winstoogmerk,

maar ook een bezigheid zonder winstoogmerk, die gekenmerkt wordt door een voortdurende beroepswerkzaamheid. Kenmerkend hierbij zijn het herhaald karakter van deze bezigheden en het feit dat hierbij nijverheids- of handelsmethoden worden toegepast. Het Hof is van oordeel dat deze voorwaarden in casu zijn vervuld.

Gevolg van de foutieve "keuze" van de VZW is dat ook een verkeerde aangifte is ingediend: een aangifte is immers pas rechtsgeldig wanneer zij gebeurd is in de belasting waaraan men onderworpen is. Vermits de VZW aldus ten onrechte een aangifte heeft ingediend in de RPB, daar waar zij onderworpen was aan de Ven.B., handelde zij in strijd met de wet, zodoende dat de aanslag van ambtswege kan worden gevestigd.

Antwerpen 15 februari 2011

Op klantenlijst van fraudeur staan, is op zich geen fraude

Een vennootschap (die bloemmolens exploiteert) paste een systeem van "zwarte" leveringen aan haar klanten toe. Eén van de afnemers, die voorkwam op de klantenlijst van de frauderende vennootschap, wordt aangesproken door de fiscus. Deze stelt evenwel zich nooit schuldig te hebben gemaakt aan zwarte aankopen bij de betrokken vennootschap.

Tijdens de procedure voor het Hof van Beroep te Gent wijst de fiscus erop dat de gevolmachtigde boekhouder met haar gesprekken voerde om een minnelijke regeling af te sluiten. Dit zou aantonen dat er wel degelijk zwarte leveringen waren gebeurd aan de belastingplichtige. Laatstgenoemde houdt evenwel voet bij

stuk en verduidelijkt dat haar zaakvoerder nooit bereid is geweest een dergelijk akkoord te tekenen.

Het Hof van Beroep volgt de stelling van de belastingplichtige. Het feit dat zij voorkwam op de klantenlijst van de frauderende vennootschap en het feit dat haar boekhouder een akkoord wilde onderhandelen, bewijst op zich nog niet dat de belastingplichtige werkelijk dergelijke zwarte leveringen ontving. Volgens het Hof worden er door de fiscus immers geen objectieve gegevens aangebracht die de zwartleveringen bevestigen, laat staan over de omvang van die leveringen.

Gent 28 juni 2011

De jaarlijkse bijdrage die leden van een vereniging betalen, is te beschouwen als een tegenprestatie voor de door de vereniging verrichte diensten en dus aan BTW onderworpen zijn. Voor de belastbaarheid van ledenbijdragen is bovendien niet vereist dat er een direct verband bestaat tussen de omvang van het voordeel dat de individuele leden genieten en de hoogte van hun bijdrage. De BTW-plicht geldt ook indien de leden die de voorzieningen van de vereniging niet of niet regelmatig gebruiken, toch verplicht zijn een jaarlijkse bijdrage te betalen. Van zodra blijkt dat enkel de leden, mits betaling van hun lidgeld, van de voordelen van de vereniging kunnen genieten, moet worden aangenomen dat er sprake is van diensten die kaderen binnen een economische activiteit in de zin van art. 4 WBTW. Kennemer Golf & Country Club (HvJ 21 maart 2002, C-174/00)

Ledenbijdrage van VZW-leden onderworpen aan BTW ?

Een VZW die een jaarlijkse hondenshow organiseert, krijgt te maken met een dubbele discussie omtrent het verschuldigd zijn van BTW, nl. zijn de ledengelden enerzijds en de inschrijvingsgelden voor de hondenshow anderzijds al dan niet aan de BTW onderworpen ?

Voor wat betreft de eerste vraag stelt het Antwerpse Hof van Beroep dat de ledenbijdragen slechts aan BTW worden onderworpen wanneer er sprake is van een dienstverrichting die onder bezwarende titel wordt verricht (art. 2 WBTW jo art. 2 Zesde Btw-richtlijn). Het Hof schetst de rechtspraak van het Europees Hof van Justitie over de vraag wat onder het begrip “dienstverrichting onder bezwarende titel” moet worden begrepen en stelt vast dat de invulling van dit begrip in de loop der jaren nogal is geëvolueerd. Finaal eindigt het Hof zijn analyse met verwijzing naar de zaak Kennemer Golf & Country Club (HvJ 21 maart 2002, C-174/00). Het arrest bevestigt dat de jaarlijkse bijdrage die leden van een vereniging betalen, te beschouwen is als een tegenprestatie voor de door de vereniging verrichte diensten en dus aan BTW onderworpen zijn. Voor de belastbaarheid van ledenbijdragen is bovendien niet vereist dat er een direct verband bestaat tussen de omvang van het voordeel dat de individuele leden genieten en de hoogte van hun bijdrage. De BTW-plicht geldt ook indien de leden die de voorzieningen van de vereniging niet of niet regelmatig gebruiken, toch verplicht zijn een jaarlijkse bijdrage te betalen. Het arrest besluit dat, van zodra blijkt dat enkel de leden, mits betaling van hun lidgeld, van de voordelen van de vereniging kunnen genieten, moet worden aangenomen dat er sprake is van diensten die kaderen binnen een economische activiteit in de zin van art. 4 WBTW.

Op basis van die analyse en de gedane feitelijke vaststellingen besluit het Antwerpse Hof dat de BTW-administratie terecht heeft geoordeeld dat de ledenbijdragen die de betrokken VZW ontvangt, binnen de werkingssfeer van de BTW vallen.

Voor de tweede discussie (de BTW-plicht op de betaling van inschrijvingsgelden voor de jaarlijkse hondenshow) is art. 44 § 3, 13° WBTW van belang. Dat bepaalt dat van belasting zijn vrijgesteld: weddenschappen, loterijen en andere

“kans- en geldspelen”, met inachtneming van de door de Koning vastgestelde voorwaarden en beperkingen. Volgens art. 1, 2° van KB nr. 45 van 14 april 1993 m.b.t. de vrijstelling op het stuk van BTW t.a.v. de “kans- en geldspelen” moet dan weer onder “kans- en geldspelen” worden verstaan: de mededinging naar prijzen of premies in geld of natura, uitgelooft aan de deelnemers van een “prijskamp”, van welke aard ook, tenzij de prijskamp de totstandbrenging van een contract tussen de winnaars en de organisator ervan tot gevolg heeft. Volgens de administratieve aanschrijving nr. 6 van 9 maart 1994 dient op zijn beurt onder “prijskampen” te worden verstaan: alle spelen, competities of wedstrijden, onder welke benaming ook, waarbij de deelnemers om kans te maken op een prijs of een premie, een creatieve bijdrage moeten leveren, zoals bijvoorbeeld het invullen van een vragenlijst, het maken van een werkstuk, het uitvoeren van een opdracht, het leveren van een sportieve prestatie, enz. Aangezien een hondenshow bestaat uit prijskampen waarbij de deelnemers meedingen naar prijzen of premies in geld of natura, moet dan ook worden aangenomen dat het inschrijvingsgeld dat de deelnemers betalen ingevolge art. 44 § 3, 13° WBTW, van BTW is vrijgesteld.

In een bijna identieke zaak oordeelde het Hof van Beroep te Antwerpen dat de organisator van een tennistornooi aan de deelnemers geen deelnemingsgeld of inschrijvingsgeld vroeg en dat daarom de wedstrijd buiten de werkingssfeer van de BTW valt omdat het element ten bezwarende titel ontbreekt. Het Hof wees subsidiair ook op de BTW-vrijstelling van art. 44 § 3 WBTW. Verder oordeelde het Hof dat de BTW die geheven is op de aankoop van de trofee voor de winnaar (een tennisracket) dan ook niet voor aftrek in aanmerking komt. De afgifte van die prijs gebeurt immers ter uitvoering van een handeling die ofwel van BTW is vrijgesteld ofwel, desgevallend, volledig buiten de sfeer van de BTW valt (art. 2 WBTW).

Antwerpen 21 februari 2012

Antwerpen 17 januari 2012

Volgens het Hof heeft de zaakvoerder aldus geen bedrag in geld overgedragen aan de vennootschap: het betreft derhalve geen materiële afgifte van geld, ook niet via de moderne technieken. Het Hof besluit dat er enkel sprake is van een uitstel van betaling van de koopprijs en bijgevolg niet van een geldlening.

Komt de administratie na verschillende controles terug op een eerder gevolgde gedragslijn, dan is het recht op rechtszekerheid enkel miskend wanneer de belastingplichtige er rechtmatig op mocht vertrouwen dat de Administratie afzag van de strikte toepassing van de wet (lees: "wanneer het een rechtskwestie betreft" ... en vergelijk met het volgende artikel).

Tweemaal over R/C !

Een geneesheer verkoopt immateriële vaste activa aan zijn doktersvennootschap waarin hij zaakvoerder is. Als tegenprestatie wordt een schuldvordering geboekt in R/C. De vennootschap boekt op dit R/C-saldo ook interesten.

De fiscus wijst erop dat interesten van voorschotten die bedrijfsleiders aan hun vennootschap toestaan, in dividenden moeten worden gerekwalificeerd, en dat in de mate dat de interesten of de voorschotten bepaalde grenzen overschrijden (zie art. 18 al. 1, 4° WIB/92). De belastingplichtige replicceert dat dit voorschot dan wel als een "geldlening" moet kunnen worden aangemerkt, hetgeen hier niet het geval is. Het begrip "geldlening" moet immers worden begrepen in de zin van het gemeen recht.

Het Hof van Beroep te Antwerpen bevestigt dat een geldlening kan worden vastgesteld door een boeking in R/C, maar dat omgekeerd een dergelijke boeking niet noodzakelijk het bestaan van een leningcontract impliceert. Wat telt is de onderliggende oorzaak voor de inschrijving in de R/C. Volgens het Hof is de vordering in R/C in casu de prijs die de vennootschap moet betalen. Er werd daarbij niet bepaald wanneer dit bedrag moet worden vereffend. Evenmin werd het bedrag opgenomen onder de schulden op de balans van het boekjaar van de verkoop. Volgens het Hof heeft de zaakvoerder aldus geen bedrag

in geld overgedragen aan de vennootschap: het betreft derhalve geen materiële afgifte van geld, ook niet via de moderne technieken. Het hof besluit dat er enkel sprake is van een uitstel van betaling van de koopprijs en dat bijgevolg de herkwalficatieregeling niet van toepassing is.

In een zaak die aan het Hof van Beroep te Gent was voorgelegd, had een belastingplichtige vier fokpaarden gekocht en verder ook geïnvesteerd in infrastructuur (vrachtwagen, tractor, paardenstallen, enz.). In 2002 deed hij evenwel een quasi-inbreng van al deze "zaken" in een BVBA waarvan hij bestuurder is. Hij realiseerde aldus een meerwaarde van 328.000 euro. De fiscus belaste deze meerwaarde voor het aanslagjaar 2003 als divers inkomen (art. 90, 1° WIB/92).

Het Gentse Hof gaat er vanuit dat de gehele inbrengverrichting het normaal beheer van een privévermogen overstijgt: er is sprake van diverse inkomsten. Het Hof struikelt evenwel over het feit dat de quasi-inbreng werd vergoed door de inschrijving van de vordering in R/C. Daar diverse inkomsten slechts belastbaar zijn bij effectieve betaling, ontvangst of inning ervan en de werkelijke inning in het betrokken belastbare tijdperk ontbrak, is er voor het betwiste aanslagjaar geen belastbare materie voorhanden.

Antwerpen 6 december 2011

Gent 20 september 2011

Legaliteitsprincipe primeert op rechtmatig vertrouwen

De toetsing en afweging van deze beginselen waren aan de orde in hetzelfde arrest dat de BTW-plicht van de "hondenshow-VZW" beslechtte en verdient o.i. afzonderlijke aandacht: de belastingplichtige beriep zich immers op de beginselen van behoorlijk bestuur, w.o. de rechtszekerheid, en meer bepaald omdat de Administratie haar standpunten omtrent de toepassing van de BTW pas innam na verschillende controles tijdens dewelke zij geen bezwaren maakte over de blijkbaar verkeerde toepassing van de BTW-reglementering m.b.t. de lidgelden.

Het Antwerpse Hof volgde de belastingplichtige niet. Er mag immers niet belet worden dat de Administratie de wet toepast; zij kan geen afstand doen van haar verplichting de wettelijk verschuldigde belasting vast te stellen. Wanneer de administratie na verschillende controles te-

rugkomt op een eerder gevolgde gedragslijn, dan is het recht op rechtszekerheid enkel miskend wanneer de belastingplichtige er rechtmatig op mocht vertrouwen dat de Administratie afzag van de strikte toepassing van de wet. In casu blijkt niet dat de Administratie zich (expliciet) akkoord had verklaard met het feit dat het lidgeld van BTW vrijgesteld is.

Het Hof wijst ook op een arrest van het Hof van Cassatie d.d. 11.02.2011: de belastingplichtige kan zich niet beroepen op de beginselen van behoorlijk bestuur wanneer de Administratie een wettelijke regel verkeerd heeft uitgelegd. De belastingplichtige kan daaruit geen gerechtvaardigd vertrouwen putten omdat ook hij geacht wordt de wet te kennen. Het legaliteitsprincipe primeert want de fiscale wet moet correct worden toegepast.

Antwerpen 21 februari 2012

Er is in casu dan ook sprake van een "stilzwijgend" akkoord omtrent het aftrekbaar karakter van het onderhoudsgeld, en dit akkoord heeft betrekking op een feitenkwestie (en niet op een rechtskwestie).

Maar soms haalt het rechtmatig vertrouwen het wel !

Een belastingplichtige wil het zevende jaar op rij het onderhoudsgeld in aftrek brengen dat hij aan zijn ouders betaalde. Maar plots weigert de Administratie de aftrek. De belastingplichtige beweert, aldus het Brusselse Hof, terecht dat deze weigering een schending uitmaakt van het vertrouwensbeginsel. Het Hof stelt vast dat het bedrag van het onderhoudsgeld en de betaalwijze ervan jaar na jaar ongewijzigd zijn gebleven, net zoals de situatie van de ouders (m.i.b. hun staat van behoeftigheid, gelet op het geringe pensioen dat zij ontvangen). De Administratie heeft aan de belastingplichtige bovendien een

vraag om inlichtingen gestuurd m.b.t. dat onderhoudsgeld dat hij voor het zesde jaar in aftrek heeft gebracht. Deze vraag is niet gevolgd door een verwerping van het onderhoudsgeld betaald voor dat jaar. Er is in casu dan ook sprake van een "stilzwijgend" akkoord omtrent het aftrekbaar karakter van het onderhoudsgeld, en dit akkoord heeft betrekking op een feitenkwestie (en niet op een rechtskwestie). Op straffe van schending van het rechtszekerheidsbeginsel, kon de Administratie dan ook niet retroactief op het akkoord terugkomen.

Brussel 19 oktober 2011

Gezellig etentje met de controleur is fiscaal aftrekbaar

De fiscus lijkt het duidelijk niet te appreciëren dat haar ambtenaren er binnen de werkuren een al te Bourgondisch leven op nahouden. Tegelijkertijd wil zij deze vorm van "belastingplanning" door de belastingplichtige ontmoedigen. Om dit doel te bereiken had de fiscus de aftrek van restaurantkosten, gemaakt n.a.v. fiscale controles, verworpen. De redenering van de fiscus was dat vertegenwoordigers van een openbaar bestuur of bekleeders van een openbaar ambt geen enkel voordeel van welke aard dan ook mogen aannemen. Volgens de fiscus staat zo'n restaurantbezoek, bekeken vanuit het standpunt van de

belastingplichtige, dan ook gelijk met omkoping (art. 246 Sw.) en valt dus buiten de beroepsfeer.

De Rechtbank te Leuven is het daarmee niet eens: een restaurantbezoek kan beroepshalve gebeuren zonder dat van de gast verwacht wordt dat hij als tegenprestatie een bepaalde handeling zal stellen. En van corruptie is pas sprake als de persoon in kwestie het voordeel vraagt of aanneemt om een bepaalde handeling van zijn ambt te verrichten.

Rb. Leuven 9 december 2011

Onze kantoren

MERITIUS® GENT

Martelaarslaan 402 - 9000 Gent
Tel. +32 (0)9 269 70 70 - Fax +32 (0)9 269 70 71
info.gent@meritius.be

MERITIUS® BRUXELLES

Avenue Georges Henrilaan 431 - 1200 Bruxelles
Tel. +32 (0)2 735 91 56 - Fax +32 (0)2 734 35 00
info.brussels@meritius.be

MERITIUS® MONS

Rue Ste Gertrude 1 - 7070 Le Roeulx
Tel. +32 (0)64 66 50 12 - Fax +32 (0)64 67 60 93
info.mons@meritius.be

MERITIUS® NAMUR

Rue des Aubépines 44 - 5101 Namur (Erpent)
Tel. +32 (0)81 32 22 70 - Fax +32 (0)81 32 22 79
info.namur@meritius.be

MERITIUS® ANTWERPEN

Jules Moretuslei 374-376 - 2610 Antwerpen
Tel. +32 (0)3 825 55 00 - Fax +32 (0)3 825 56 00
info.antwerpen@meritius.be

Bezoek ook onze website: <http://www.meritius.be>

MERITIUS is a member of **CYRUS ROSS INTERNATIONAL EEIG**

With member offices in Austria, Belgium, Bulgaria, Denmark, Finland, France, Germany, Great Britain, Ireland, Italy, Luxembourg, Netherlands, Norway, Poland, Portugal, Spain, Sweden, Switzerland

www.cyrusross.com